

دانشگاه مازندران

دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری
گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

با عنوان

بررسی عوامل موثر در جنین زایی و باززایی کلزا (*Brassica napus*) به روش کشت

میکروسپور

اساتید راهنما

دکتر قربا نعلی نعمت زاده

دکتر مهران عنایتی شریعت پناهی

استاد مشاور

دکتر محمد رضا احمدی

نگارش

مونا امامی فر

بهار ۸۸

فهرست عناوین

شماره صفحه	عنوان
	فصل اول
۶-۲	مقدمه
	فصل دوم
	کلیات و بررسی منابع
۸	۱-۲- روشهای درون شیشه ای تولید گیاهان هاپلوئید
۱۰	۲-۲- تعریف هاپلوئید و مشتقات آن
۱۰	۳-۲- مزایای هاپلوئیدهای مضاعف شده
۱۰	۱-۳-۲- سرعت بخشیدن به برنامه های اصلاحی
۱۱	۲-۳-۲- بهبود کارایی انتخاب
۱۲	۳-۳-۲- تشخیص لینکاژ و اثر متقابل ژنها
۱۲	۴-۳-۲- تشخیص واریانس ژنتیکی و تعداد ژنهای کنترل کننده صفات کمی
۱۳	۵-۳-۲- تسهیل انتقال ژنتیکی و مطالعات موتاسیونی
۱۵	۶-۳-۲- امکان تولید گیاهان نر
۱۶	۴-۲- افزایش کارایی انتخاب
۱۷	۵-۲- روشهای تولید هاپلوئیدی
۱۷	۱-۵-۲- هاپلوئیدهای خودبه خودی
۱۸	۲-۵-۲- هاپلوئیدهای حاصل از تخمزا یا گامتوفیت ماده (پارتنوژنیز)
۱۸	۳-۵-۲- هاپلوئیدها حاصل از تلاقی های دور و کشت جنین
۱۹	۴-۵-۲- هاپلوئیدهای حاصل از گرده افشانی با دانه های گرده پرتوتابی شده
۲۰	۵-۵-۲- هاپلوئیدهای حاصل از میکروسپورها یا گامتوفیت نر
۲۰	۶-۲- تفاوت آندروژنوزو ژینوژنوز
۲۱	۷-۲- کشت بساک/میکروسپور
۲۲	۸-۲- مزایای کشت میکروسپور
۲۳	۹-۲- معایب کشت میکروسپور
۲۳	۱۰-۲- گیاهان آلبینو مشتق شده از کشت میکروسپور
۲۴	۱۱-۲- نمو دانه گرده
۲۶	۱۲-۲- مسیرهای رشد
۲۷	۱۳-۲- نشانه های میکروسپورهای جنین زا
۲۹	۱۴-۲- عوامل موثر در کشت میکروسپور
۲۹	۱۴-۲-۱-۱- تنش

۳۲	۲-۱۴-۱-۲- عامل‌های آنتی میوتیک (کلشی سین، تریفلورالین، اورایزلین و پرونامید)
۳۵	۲-۱۴-۱-۳- 2,4-D
۳۷	۲-۱۴-۲- مرحله تکاملی میکروسپور
۳۹	۲-۱۴-۳- تراکم میکروسپورهای کشت شده
۴۰	۲-۱۴-۴- فاکتورهای ژنتیکی
۴۲	۲-۱۴-۵- اثرات متقابل محیط و ژنوتیپ
۴۴	۲-۱۴-۶- ترکیب محیط کشت
۴۵	۲-۱۵- باززایی جنین‌ها
۴۶	۲-۱۶- دو برابر شدن خودبه خودی کروموزمها
۴۷	۲-۱۷- سوسپنسور

فصل سوم

مواد و روشها

۵۰	۳-۱- رشد و نگهداری گیاهان بخشنده میکروسپور
۵۱	۳-۲- کشت میکروسپور
۵۲	۳-۳- اعمال تنشها
۵۲	۳-۳-۱- آزمایش اول: تنشهای حرارتی
۵۳	۳-۳-۲- آزمایش دوم: 2,4-D
۵۴	۳-۳-۳- آزمایش سوم: اورایزلین و تریفلورالین
۵۴	۳-۳-۴- آزمایش چهارم: پرونامید
۵۴	۳-۴- باززایی جنین‌ها
۵۵	۳-۵- نحوه آماربرداری
۵۵	۳-۶- تجزیه داده‌ها
۵۶	۳-۷- محیط‌های مورد نیاز برای کشت میکروسپور و باززایی جنین‌ها
۵۶	۳-۷-۱- محیط شستشو
۵۶	۳-۷-۲- محیط القاء جنین‌زایی (NLN مایع)
۵۹	۳-۷-۳- محیط باززایی
۶۱	۳-۸- رنگ آمیزی با DAPI

فصل چهارم

نتایج و بحث

۶۳	۴-۱- آزمایش اول: مطالعه اثر تنش حرارتی بر روی جنین‌زایی میکروسپور در ژنوتیپ‌های مختلف کلزاو بهینه‌سازی دستورالعمل کشت میکروسپور)
----	--

	جنین زایی و باززایی)
۷۰	۲-۴- آزمایش دوم : مطالعه اثر تنش شیمیایی 2,4-D روی جنین زایی در ژنوتیپ های مختلف کلزا
۸۴	۳-۴- آزمایش سوم : مطالعه اثر تنش شیمیایی اورایزولین و تریفلورالین روی جنین زایی میکروسپور در ژنوتیپ های مختلف کلزا
۹۰	۴-۴- آزمایش چهارم : مطالعه اثر تنش شیمیایی پرونامید روی جنین زایی میکروسپور کلزا
۹۵	۴-۵- پیشنهادات
۹۶	فهرست منابع
۱۱۳	چکیده انگلیسی

فهرست جداول

شماره صفحه

عنوان

- جدول ۱-۱- برنامه ۵ ساله تولید دانه های روغنی سالهای (۱۳۸۸-۱۳۹۲). ۳
- جدول ۱-۲- واریانس های مورد انتظار در نسلهای F_2 و F_3 و جمعیت‌های دابلد هاپلوپیدی حاصل از F_1 . ۱۳
- جدول ۲-۲- گامت‌های حاصل از گرده و تخمزا از گیاهی با ژنوتیپ $AaBb$. ۱۶
- جدول ۱-۳- طرز تهیه کود هوگلند برای ۱۰۰ لیتر آب. ۵۱
- جدول ۲-۳- عناصری که ابتدا از آنها برای تهیه محیط NLN13 استوک تهیه کرده . ۵۷
- جدول ۳-۳- عناصری به صورت پودری به طور مستقیم به محیط NLN-13 اضافه می شود. ۵۸
- جدول ۴-۳- پروتکل محیط باززایی B5 ۶۰
- جدول ۱-۴-۱: آنالیز واریانس ژنوتیپ، مدت زمان اعمال تیمار و اثرات متقابل آنها روی میزان جنین زایی ۶۳
- جدول ۲-۴-۱: آنالیز واریانس ژنوتیپ، مدت زمان اعمال تیمار و اثرات متقابل آنها روی میزان باززایی ۶۶
- جدول ۱-۲-۴: تجزیه واریانس بررسی اثر تنش شیمیایی 2,4-D روی جنین زایی میکرواسپورها و باززایی جنین های بدست آمده در رقم **Topas** ۷۰
- جدول ۲-۲-۴: تجزیه واریانس بررسی اثر تنش شیمیایی 2,4-D روی جنین زایی میکرواسپورها و باززایی جنین های بدست آمده در هیبرید **Hyola 420** ۷۵
- جدول ۳-۲-۴- بررسی اثر تنش شیمیایی 2,4-D و تیمار حرارتی روی جنین زایی ۸۱

میکروسپورها در هیبرید های **Hyola 308** و **Hyola 420** (تشخیص ساختار سلولی بوسیله رنگ DAPI)

- ۸۵ جدول ۳-۴-۱: مقایسه آماری مربع کای بررسی اثر تنش شیمیایی اورایزین و تریفلورالین روی جنین زایی در کشت میکروسپورهای کلزای هیبرید **Hyola 420**
- ۹۰ جدول ۴-۴-۱: مقایسه میانگین بررسی اثر تنش شیمیایی پرونامید روی جنین زایی میکروسپورها و باززایی جنین های بدست آمده در ژنوتیپ **Hyola 420**

فهرست اشکال

عنوان	شماره صفحه
شکل ۱-۱: مثلث روابط ژنومی در جنس براسیکا.	۴
شکل ۱-۲: مسیرهای مختلف اولین تقسیمات آندروژنز در دانه های گرده و در نهایت نمو توده های سلولی پیش جنین که به دست می آید.	۲۷
شکل ۱-۱-۴: مقایسه میانگین تعداد جنین های تشکیل شده از ۲۵ غنچه در تنش حرارتی در هیبرید Hyola 420	۶۴
شکل ۲-۱-۴: مقایسه میانگین تعداد جنین های تشکیل شده از ۲۵ غنچه در تنش حرارتی در هیبرید Hyola 401	۶۵
شکل ۳-۱-۴: درصد تعداد جنین های باززایی شده در تنش حرارتی در هیبرید Hyola 420	۶۶
شکل ۴-۱-۴: درصد تعداد جنین های باززایی شده در تنش حرارتی در هیبرید Hyola 401	۶۷
شکل ۵-۱-۴: اثر متقابل ژنوتیپ و مدت زمان اعمال تیمار روی جنین زایی در دو هیبرید Hyola 420 و Hyola 401	۶۷
شکل ۶-۱-۴: اثر متقابل ژنوتیپ و مدت زمان اعمال تیمار روی باززایی در دو هیبرید Hyola 420 و Hyola 401	۶۸
شکل ۱-۲-۴: بررسی اثر تنش شیمیایی 2,4-D روی جنین زایی میکروسپورها در رقم Topas	۷۱
شکل ۲-۲-۴: مقایسه میانگین تعداد جنین های تشکیل شده مرحله نیزه ای شکل در اثر تیمار با 2,4-D در رقم Topas	۷۲

- شکل ۳-۲-۴: مقایسه میانگین تعداد جنین های باززایی شده در اثر تیمار با 2,4-D در رقم Topas
۷۲
- شکل ۴-۲-۴: بررسی اثر تنش شیمیایی 2,4-D روی باززایی جنین های بدست آمده در رقم Topas
۷۳
- شکل ۵-۲-۴: مقایسه میانگین تعداد جنین نیزه ای شکل تشکیل شده در اثر تیمار با 2,4-D در هیبرید Hyola 420
۷۶
- شکل ۶-۲-۴: مقایسه میانگین تعداد جنین های باززایی شده در اثر تیمار با 2,4-D در هیبرید Hyola 420
۷۷
- شکل ۷-۲-۴: اثر تنش شیمیایی 2,4-D روی جنین های نیزه ای شکل میکروسپورها در هیبرید Hyola 420
۷۸
- شکل ۸-۲-۴: اثر تنش شیمیایی 2,4-D روی باززایی جنین های بدست آمده در هیبرید Hyola 420
۷۸
- شکل ۹-۲-۴: مقایسه جنین زایی و باززایی میکروسپورهای تحت تنش 2,4-D
۸۰
- شکل ۱۰-۲-۴: مقایسه تعداد میکروسپورهای مرده در دو هیبرید Hyola 420 و Hyola 308 در اثر استفاده از 2,4-D به تنهایی و یا در ترکیب با تیمار حرارتی
۸۲
- شکل ۱۱-۲-۴: مقایسه تعداد ساختارهای دوسلولی و سه سلولی در دو هیبرید Hyola 420 و Hyola 308 در اثر استفاده از 2,4-D به تنهایی و یا در ترکیب با تیمار حرارتی
۸۳
- شکل ۱-۳-۴: مقایسه تعداد جنین های تشکیل شده از ۲۵ غنچه در استفاده از تنش های تری فلورالین و اورایزلین و همچنین تنش تری فلورالین و تنش حرارتی در هیبرید Hyola 420
۸۶
- شکل ۲-۳-۴: مقایسه درصد جنین های باززایی شده در استفاده از تنش های تری فلورالین و اورایزلین و همچنین تنش تری فلورالین و تنش حرارتی در هیبرید Hyola 420
۸۷
- شکل ۳-۳-۴: مراحل مختلف جنین زایی میکروسپور کلزا در تیمار با تریفلورالین
۸۹
- شکل ۱-۴-۴: مقایسه میانگین تعداد جنین های تشکیل شده در اثر تیمار با پرونامید در هیبرید Hyola 420
۹۱

شکل ۴-۴-۲: مقایسه میانگین تعداد جنین های باززایی شده در اثر تیمار با پرونامید
در هیبرید **Hyola 420**

۹۲

شکل ۴-۴-۳: اثر تنش شیمیایی پرونامید روی تعداد جنین زایی میکروسپور در
هیبرید **Hyola 420**

۹۳

شکل ۴-۴-۴: اثر تنش شیمیایی پرونامید روی تعداد باززایی جنین های بدست آمده
در هیبرید **Hyola 420**

۹۳

فصل اول

مقدمه

کلزا به عنوان یک گیاه دانه روغنی خوراکی از زمان جنگ دوم جهانی مورد توجه واقع شد و تلاشهای به نژادی برای مواد مضره آن طی دو دهه گذشته شدت یافت. ارقام کلزا به دو گونه براسیکا نیپوس (*Brassica napus* L.) یا کلزای معمولی و براسیکا کمپستریس (*B. campestris* L.) یا شلغم روغنی تعلق دارند [۱۰].

دانه روغنی کلزا سومین منبع مهم روغن مصرفی گیاهی در جهان بعد از نخل روغنی و سویا می باشد [۲۵]. روغن گیاهی جایگاه ویژه ای در سبد غذایی خانوار دارد. بااین وجود علی رغم سرانه بالای مصرف این محصول در کشور، در ۷ ماهه سال ۸۷ مقدار ۶۴۲ هزارتن دانه روغنی به ارزش ۳۵۴ میلیون دلار وارد شد که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل از نظر وزنی ۱۵ درصد کاهش و از لحاظ ارزش دلاری با ۴۳ درصد افزایش روبرو بوده است [۱۷]. ۷۰-۷۵ درصد روغن خوراکی کشور از خارج وارد می شود. اگر نیاز کشور به جای واردات روغن خام از محل واردات دانه روغنی تامین شود هم ظرفیت کارخانه ها تکمیل شده و هم باعث ایجاد اشتغال می شود. کلزا با داشتن ۴۰-۴۵٪ روغن و ۳۸-۴۵٪ پروتئین در فهرست دانه های روغنی قابل کشت در کشور قرار گرفته است. مهمترین کشت محصول دانه های روغنی، کلزا است که از نظر زراعی در تناوب با محصولاتی مانند گندم و جو قرار گرفته و به صورت پاییزه کاشته می شود. براساس برنامه پنجم توسعه سطح زیرکشت کلزا از ۲۰۰ هزار هکتار به ۷۵۵ هزار هکتار در کشت آبی و دیم افزایش خواهد یافت (جدول ۱-۱) [۱۷]. وابستگی شدید کشور به این محصول غذایی و ضرورت ایجاد امنیت غذایی، لزوم انجام مطالعاتی به منظور افزایش تولید دانه های روغنی و در نهایت خودکفایی در این زمینه احساس می شود.

جدول ۱-۱: برنامه ۵ ساله تولید دانه های روغنی سالهای (۱۳۸۸-۱۳۹۲) [۱۷].

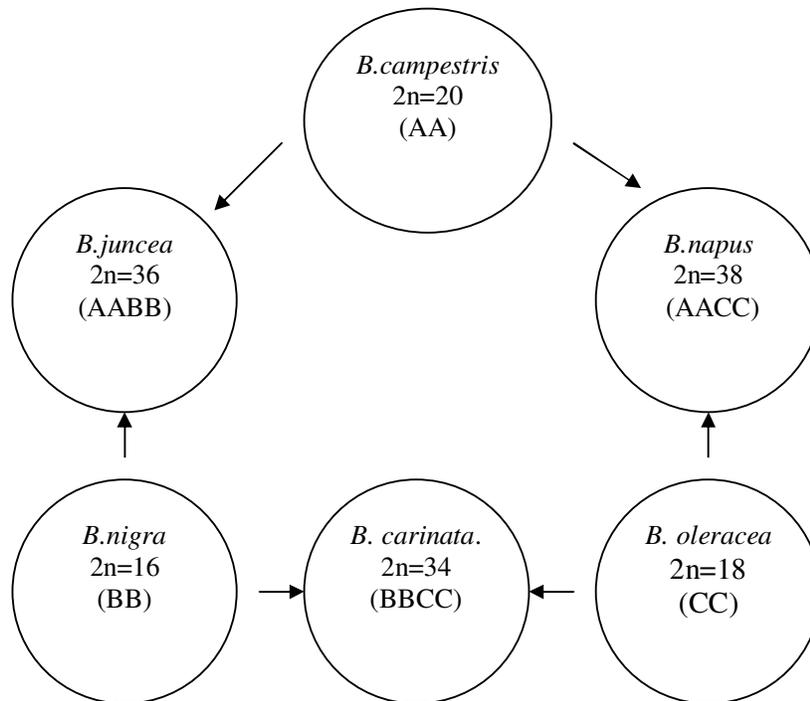
سال پنجم	سال چهارم	سال سوم	سال دوم	سال اول	سال	نام محصول
۹۲-۹۱	۹۱-۹۰	۹۰-۸۹	۸۹-۸۸	۸۸-۸۷		
۷۵۵۰۰۰	۶۴۰۰۰۰	۵۲۵۰۰۰	۳۹۵۰۰۰	۲۵۰۰۰۰		سطح زیرکشت
۲۰۹۴	۲۰۴۷	۱۹۲۰	۱۷۸۷	۱۵۸۷	متوسط	کلزا
					عملکرد	
۱۵۸۱۰۰۰	۱۳۱۰۰۸۰	۱۰۰۸۰۰۰	۷۰۵۸۶۵	۳۹۸۹۰۰		تولید دانه

از کلزاعلاوه بر کارایی بالای آن در تهیه غذا، به عنوان یک سوخت زیستی برای حمل و نقل نیز استفاده می شود. همچنین می توان از آن به طور کارآمدتری نسبت به سایر گونه های گیاهی در پروژه های تصفیه زیستی برای تصفیه آلودگی ناشی از تجمع فلزات سنگین خاکها سود جست [۱۱۸]. زمانیکه روغن های *Brassica* کمترین Aliphatic glucosinolates و اسید اروسیک را داشته باشد، عموماً تحت عنوان Canola خوانده می شوند. در اغلب اوقات لفظ Canola به *B.napus* اشاره دارد [۲۷].

کلزا با نام علمی براسیکا نیپوس گیاهی است یک ساله از تیره چلیپاییان خردل (*Crusiferae*). آلوتتراپلوئید با ۱۹ جفت کروموزم ($2n=38$) که به صورت بوته ای استوار، با انشعابات محدود و ارتفاع متوسط تا بلند رشد می کند. طول دوره رشد کلزا در ارقام زودرس و کشت بهاره از ۹۰ تا ۱۵۰ روز و در کشت پاییزه از ۲۰۰ تا ۳۳۰ روز می رسد [۱۰]. این گیاه در برابر خشکی و سرما مقاوم بوده و به دلیل سازگاری، دامنه کشت وسیعی دارد [۱۱]. کلزا گیاهی خود گشن- دگر گشن می باشد و درصد دگرگشنی آن در ارقام مختلف ۲۲-۳۳٪ گزارش شده است [۱۳].

وجود طبیعی ژنومهای خویشاوند در *Brassica spp.* به عنوان مثالی از شناسایی ژنومها در آلپلوئید طبیعی بیان می شود. *Brassica juncea* (AABB) یک آمفی دیپلوئید طبیعی است که از ترکیب ژنومهای *B.campestris* (AA) و *B.nigra* (BB) به وجود آمده است *B.napus* (AACC) آمفی دیپلوئید طبیعی از

ترکیب ژنومهای *B.campestris* (AA) و *B.oleracea* (CC) و نهایتاً *B.carinata* (BBCC) آمفی دیپلوئید طبیعی است که از ترکیب ژنومهای *B.nigra* (BB) و *B.oleracea* (CC) به دست آمده است [۱]. روابط ژنومی بین گونه های متعلق به جنس براسیکا در شکل ۱-۱ نشان داده شده است.

شکل ۱-۱: مثلث روابط ژنومی در جنس براسیکا [۱].

روشهای سنتی اصلاح نباتات در چند دهه اخیر نقش بسیار مهمی در اصلاح عملکرد و کیفیت کلزا داشته اند، که از میان این روشها می توان به روش انتخاب توده ای^۱ و گزینش شجره ای^۲ اشاره کرد. از معایب این روشها، طولانی بودن دوره آنها می باشد. امروزه متخصصین اصلاح نباتات به دنبال روشهای دیگری هستند که بتوانند این مدت را به حداقل ممکن برسانند تا در وقت و هزینه های سنگین برنامه های اصلاح

^۱-Mass selection
^۲-Pedigree

نباتات صرفه جویی شود. یکی از این روشها، اصلاح از طریق سیستم هاپلوپیدی است. سیستم هاپلوپیدی در صورتی موفق است که بتوان گیاهان دابلد هاپلوپید تولید کرد. روش کشت میکروسپورهای جدا شده امروزه در خیلی از برنامه های اصلاحی کلزا در سراسر جهان به عنوان یک روش متمم و مکمل روشهای معمول تولید لاینهای خالص استفاده می شود [۹۲].

استفاده از کشت میکروسپور تنها محدود به تولید لاینهای دابلد هاپلوپیدی نبوده بلکه با ایجاد فن آوری، میکروسپور به یک سلول فوق العاده در خدمت علوم پایه جهت پاسخگویی به سوالات اساسی و حل مشکلات تبدیل گشته است. به عنوان سیستمهای آزمایشی، کشت میکروسپور می تواند برای تشخیص نمو گرده و گرده افشانی، جنین زایی، توتی پوتنسی، چرخه سلولی، تغییر فاز و نقش تنش در نمو مورد استفاده قرار گیرد [۱۶۴]. در مطالعات ژنتیکی و به نژادی، کشت میکروسپورهای ایزوله شده می تواند به عنوان جدید ترین و کارآمدترین روش جهت تولید دابلد هاپلوپیدها (لاینهای اینبرید نو ترکیب) به منظور استفاده در اصلاح نباتات و تهیه نقشه های ژنتیکی، غلبه کردن بر موانع تلاقی (نر عقیمی و خود ناسازگاری)، القاء و انتخاب جهشها و ایجاد گیاهان تراریخته استفاده گردند [۱۳۰]. میکروسپور به عنوان یک سلول با پتانسیل توسعه محدود، می تواند با تیمار تنش در جهت ایجاد توتی پوتنت مجدداً برنامه ریزی شود. آنالیزهای مولکولی، فیزیولوژیکی، بیولوژی سلولی و بیوشیمیایی باعث افزایش اطلاعات در مراحل برنامه نویسی مجدد سلولی می شود [۱۲]. از جنین زایی میکروسپور جهت شناسایی مسیرهای بیوشیمیایی و ارزیابی محصولات متابولیکی استفاده می شود [۸۶]. جنین زایی میکروسپور در مطالعات میزان Glucosinolate نیز استفاده می گردد [۱۸۹].

کشت میکروسپور کلزا به دلیل فراوانی بالا جنین زایی که می تواند در محدوده وسیعی از ژنوتیپها به دست آید، در تولید لاینهای دابلد هاپلوپیدی در برنامه های اصلاحی کلزا به طور معمول استفاده می شود [۱۴۷]. هم اکنون تکنولوژی کشت میکروسپور قسمت مهمی از چندین برنامه اصلاحی براسیکا می باشد. با استفاده از روش کشت میکروسپور تاکنون تعدادی از واریته های کلزا مانند Quantum، Viz cyclone و Q₂ و غیره جهت کشت تجارتي آن تهیه و توزیع شده اند [۱۵۳]. اگرچه، باززایی جنین ها و فراوانی دابلد هاپلوپیدهای

بارور که از میکروسپور مشتق شده است هنوز قابل قبول نیست، بنابراین، استفاده از تکنیکهایی با اثر دیپلویدی مثل استعمال عاملهای آنتی میتوتیک لازم است [۹۱].

در کشت میکروسپور می توان با استعمال تنشهای جدیدی که سمیت کمتر دارند و درغلظت کمتر از آنها استفاده می شود و خاصیت آنتی میکروتوبولی کروموزم در محیط کشت دارند، تولید جنین کرد و این تنشها را در گونه هایی که به سختی یا اصلاً تولید جنین نمی کنند استفاده کرد.

فصل دوم

کلیات و بررسی منابع

۱-۲- روشهای درون شیشه ای^۱ تولید گیاهان هاپلوئید

کشت بافت گیاهی اصولاً به محدوده وسیعی از تکنیک هایی که شامل رشد تحت شرایط استریل می باشد اطلاق می شود، که شامل کشت اندام گیاهی، توده سلولهای بی شکل (کالوس)، سلولهای منفرد (مایع)، یا حتی سلولهایی بدون دیواره سلولی (پروتوپلاست) می باشد [۳۹].

کاربردهای کشت بافت گیاهی شامل مواردی نظیر تکثیر سریع گیاهان، نگهداری ژرم پلاسما، حذف عوامل بیماری زا از طریق کشت مریستم، رفع مساله عقیمی هیبرید بین گونه ای، تهیه هیبریدهای سوماتیکی و تهیه گیاهان هاپلوئید می باشد [۱۸].

کشت بافت برپایه تئوری توتی پوتنسی که به وسیله اسچوان^۲ (۱۸۳۹) تعریف شده می باشد. تئوری توتی پوتنسی براین اساس است که سلول واحد، تحت مواد مغذی صحیح توانایی باززایی به سمت یک گیاه کامل را دارد.

هاپلوئیدها در گیاهان برای اولین بار به وسیله برگنر^۳ در سال ۱۹۲۱ روی *Datura stramonium* L. تشخیص داده شد و در مجله ساینس^۴ به وسیله بلک سلی و همکاران^۵ (۱۹۲۲) گزارش شد [۲۴]. برطبق گفته کاشا و ملوسینزکی^۶ (۲۰۰۳)، اولین تلاشها برای استفاده هاپلوئیدی در اصلاح به وسیله گاس^۷ (۱۹۵۲) بود، کسی که هاپلوئیدهای پارتنوژنیز^۸ (تشکیل جنین بدون باروری سلول تخم) با فراوانی پایین در ذرت تولید کرد و سپس با استفاده از تیمار مضاعف کردن کروموزمها تولید لاینهای خالص نمود. تولید جنین ها و گیاهان به وسیله کشت بساکها ی *Datura* به وسیله گوها و مهشواری^۹ (۱۹۶۴-۱۹۶۶) گزارش شده است. سپس در سال ۱۹۷۰، کاشا و کاو^{۱۰} تولید هاپلوئید در جو به دنبال هیبریداسیون وحشی و حذف ترجیحی

^۱-In vitro

^۲-Schwann

^۳-Bergner

^۴-Science

^۵-Blackeslee et al

^۶-Kasha and Malusynski

^۷-Ghase

^۸-Parthenogenesis

^۹-Guha and Maheshwari

^{۱۰}-Kasha and Kao

کروموزمهای گونه وحشی در طول جنین زایی اولیه را گزارش کردند [۸۴]. سن نویم^۱ (۱۹۷۶) اولین موفقیت در گیاهان هاپلوئید را در *Hordeum vulgare*، از سلولهای کیسه جنینی، به دست آورد، سپس با استفاده از کلشی سین آن را دیپلوئید نمود. لینگ و همکاران^۲ (۱۹۸۳) گزارش کردند که امکان القاء هاپلوئیدی، به ویژه در نهاندانگان وجود دارد؛ به طوری که ۲۴۷ گونه و هیبریدهای آن از ۸۸ جنس و ۳۴ خانواده، قادر به تولید هاپلوئیدی در محیط درون شیشه ای هستند. گاهی اوقات، تفاوت‌های مشخصی در القاء هاپلوئیدی، حتی در داخل یک جنس وجود دارد؛ به طوری که القاء هاپلوئیدی در بعضی، بسیار ساده؛ و در بعضی دیگر؛ غیر ممکن است. این تفاوت را می توان در داخل جنسهای *Arabidopsis*، *Lycopersicon*، *Oryza*، *Nicotiana* و *Triticum* به وضوح مشاهده کرد. تاکنون موفقیت‌های کمی در ارتباط با درختان و درختچه ها، وجود داشته است [۲]. گیاهان هاپلوئید *Brassica* اولین بار توسط کشت بساک^۳ *Brassica* و درختچه *oleracea* تولید شده است [۷۸]. مطالعات متوالی، در پیشرفت پروتکل‌هایی برای تولید هاپلوئید گیاهان در *Brassica napus* و *Brassica campestris* نتیجه داده است [۸۷ و ۱۵۷]. اگرچه عملکرد جنین ها در بساکهای کشت شده رو به افزایش بود اما در مقایسه با هزاران میکروسپوری که در بساک وجود دارد کم بود. لیچتر^۴ اثبات کرد که عملکرد جنینها زمانی که میکروسپورها به جای بساکهای *Brassica napus* کشت داده شوند ۳/۴٪ افزایش یافت. کشت میکروسپور کلزا برای اولین بار توسط لیچتر در سال ۱۹۸۲ گزارش گردید [۹۷]. از آن تاریخ به بعد پیشرفتهای قابل توجهی برای توسعه یک روش موثر برای تولید جنین های هاپلوئید حاصل از میکروسپور در گونه های مختلف براسیکا صورت گرفته است [۳۰ و ۱۵۶]. در دهه ۸۰، ارقام بهاره کلزا (مثل توپاس^۵) به طور وسیعی به عنوان گیاهان مدل برای بهبود و پیشرفت پروتکل کشت میکروسپور استفاده شدند [۳۳]. بیش از ۲۰۰ واریته با استفاده از روش های مختلف هاپلوئیدهای مضاعف شده تولید شده است. بیشترین واریته های ایجاد شده از روش هاپلوئیدهای مضاعف شده به ترتیب در

^۱-San noeum

^۲-Ling et al.

^۳-Anther culture

^۴-Lichter

^۵-Topas

گیاهان جو، کلزا، و گندم می باشد [۱۵۸]. بر پایه گفته کلر و فریه^۱ (۲۰۰۴)، تاکنون بیش از ۵۰ واریته از دانه های روغنی براسیکا به صورت تجاری به وسیله کشت میکروسپور تولید شده است.

۲-۲- تعریف هاپلوئید و مشتقات آن

هاپلوئید یک لغت عمومی برای گیاهان (اسپروفیتها^۲) است که شامل تعداد کروموزم گامتی (n) می باشد. بنابراین در گونه های اسپروفیتیک دیپلوئید (2n)، هاپلوئید همچنین می تواند به دلیل دارا بودن فقط کروموزم های یک ژنوم، مونوپلوئید^۴ (x) نامیده شود. در گونه های پلی پلوئید، هاپلوئیدها به دلیل داشتن بیش از یک ژنوم، پلی هاپلوئید^۵ نامیده می شوند. گیاه هاپلوئید حاصل از یک اتوتتراپلوئید (4x) با چهار سری از یک ژنوم اصولاً یک دای هاپلوئید^۶ نامیده می شود (زیرا $2n=2x$).

این مهم است که توجه داشته باشیم وقتی تعداد کروموزم یک هاپلوئید دوبرابر می شود، آن را باید دابلد هاپلوئید (DH) بنامیم نه یک دای هاپلوئید. یک دای هاپلوئید، به خاطر تظاهر دو سری کروموزم از چهار سری در اتوتتراپلوئید خالص نیست، در حالی که یک دابلد هاپلوئید از یک مونوپلوئید یا آلپلوئید کاملاً خالص می باشد [۱۴۲].

۲-۳- مزایای هاپلوئیدهای مضاعف شده (دابلد هاپلوئید)

۲-۳-۱- سرعت بخشیدن به برنامه های اصلاحی: مزیت اصلی دابلد هاپلوئیدی در اصلاح، کاهش زمان مورد نیاز برای معرفی یک رقم جدید می باشد [۱۵۸ و ۱۶۴]. برای تولید یک رقم در محصولات یکساله خود گشن عموماً ۱۰-۱۵ سال در طول یک برنامه اصلاحی معمول مثل روش شجره ای که شامل خودگشنی

¹-Keller and Ferrie

²-Doubled Haploid

³-Sporophytes

⁴-Monoploid

⁵-Polyhaploid

⁶-Dihaploid

و سپس انتخاب می باشد زمان لازم است. روش تک دانه ای (SSD)¹ نیز برای سرعت بخشیدن به تولید لاینهای خالص بهبود یافته است، اما آن نیز همچنین متحمل تاخیر زمان و اثر متقابل رقابتی بین گیاهان می باشد. تولید هاپلوئیدها به دنبال دو برابر کردن کروموزم برای تولید هموزیگوس، از لاینهای بهتر انتخاب شده، می تواند زمان تولید یک رقم را به میزان ۳-۴ سال کاهش دهد. برای گیاهان دگرگشن نا خالص^۲، دابلد هاپلوئید یک روش سریع تولید لاینهای اصلاحی خالص هموزیگوس^۳ است، که می تواند در تولید واریته های سینتتیک یا هیبریدها استفاده شود [۱۴۱].

۲-۳-۲- **بهبود کارایی انتخاب:** در روش شجره ای در مراحل اولیه تک گیاه است که انتخاب می شود و انتخاب در جهت اثرات غالب است و انتخاب اولیه بر پایه گیاه منفرد بدون تکرار می باشد [۷۳]. تولید دابلد هاپلوئیدی می تواند کارایی انتخاب را بر پایه فنوتیپ گیاه که توسط اثرات غالبیت پوشیده نشده است بهبود دهد. صفاتی که به وسیله ژنهای مغلوب کد می شوند به راحتی قابل تشخیص است [۱۴۲]. زمانی که انتخاب برای نوترکیبهای مطلوب است، جمعیت کمتری از دابلد هاپلوئیدها نسبت به جمعیت دیپلوئید معمول نیاز می باشد [۱۶۴].

در صفات کیفی احتمال دستیابی به یک ژنوتیپ خاص (ترکیبی از ژنها در شرایط هموزیگوت) با n جفت ژن در نسل F_2 برابر با $(1/4)^n$ است. در حالیکه این احتمال در روش هاپلوئیدی معادل نسبتهای گامتهای نر یا ماده یعنی $(1/2)^n$ می باشد. برای مثال با ۳ جفت ژن این احتمال در روش هاپلوئیدی $1/8$ و در نسل F_2 مربوط به روش کلاسیک $1/64$ می شود [۸].

¹-Single seed descent

²-heterozygous

³-homozygous